

HOF VAN BEROEP
TE GENT

1^e kamer

terechtzitting
van
29 oktober 2009

ONGETEKENDE AFSCHRIFT

ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2^e R.W.B.

2007/AR/113

in de zaak van:

[REDACTED] advocaat,

wonende te [REDACTED]

doch *woont kiezende* in zijn kantoor te [REDACTED]

ingeschreven met KBO-nummer [REDACTED]

appellant,

hebbende als raadsman mr. VAN POUCKE Mark, advocaat te 9000
GENT, Coupure 373

tegen:

1. [REDACTED] bedrijfsadviseur,

wonende te [REDACTED]

eerste geïntimeerde,

2. [REDACTED] medisch afgevaardigde,

wonende te [REDACTED]

tweede geïntimeerde,

beiden hebbende als raadsman mr. VERROKEN Koen, advocaat te
9700 OUDENAARDE, Hoogstraat 38

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 11 januari 2007
heeft [REDACTED] tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep
ingesteld tegen het vonnis van 12 oktober 2006, op tegenspraak
gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Gent, tweede kamer.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting en de neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

voorgaanden

1. In het inleidend exploit, betekend op 14 oktober 2003, zet [REDACTED] (hierna genoemd appellant) uiteen dat hij, in opdracht en voor rekening van [REDACTED] (geïntimeerden), is opgetreden als hun raadsman in een geding tegen [REDACTED] voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Zijn vordering strekt tot de solidaire, minstens *in solidum* veroordeling van geïntimeerden tot betaling van zijn ereloonstaat van 13 november 2002 ten bedrage van € 9.024,32, meer de gerechtelijke intresten en de kosten.

Dit bedrag vertegenwoordigt het saldo van de globale staat van kosten (€ 4.870,88) en erelonen (€ 7.500,00), verminderd met de reeds aangerekende en betaalde provisies (€ 3.346,56).

Gelet op het verweer van geïntimeerden, die van oordeel zijn dat de ereloonstaat onterecht en overdreven is, heeft de eerste rechter bij niet-bestreden vonnis van 27 november 2003 advies gevraagd aan de Raad van de Orde van advocaten te Gent, overeenkomstig artikel 459 van het gerechtelijk wetboek, zoals destijds van kracht.

In haar op 3 januari 2006 uitgebracht advies komt de Raad van de Orde tot het besluit dat het aangerekend ereloon verantwoord is, maar adviseert zij om het bedrag van de kosten te verminderen met € 500,00, zodat het nog door geïntimeerden verschuldigd saldo € 8.524,32 bedraagt. Appellant legde zich hierbij neer en paste zijn vordering aan.

2. De eerste rechter stelt vast dat het advies een interne tegenstrijdigheid bevat, waar, enerzijds, wordt gesteld dat bij de beoordeling van het ereloon onder meer rekening moet worden gehouden met het bekomen resultaat en het (financieel) belang van de zaak, doch, anderzijds, enkel en alleen de door appellant gepresteerde uren en diens naam en faam als criteria worden gehanteerd.

Verder is de eerste rechter van oordeel dat het totaal van de ereloonstaat van appellant (€ 12.870,88) disproportioneel is aan de inzet van de gevoerde procedure en komt hij tot het besluit dat het ereloon dient te worden begoot op € 3.800,00, zodat, rekening houdend met het reeds betaald bedrag (€ 3.346,56), de vordering van appellant slechts gegrond is tot beloop van € 4.574,32.

Geïntimeerden worden veroordeeld tot betaling van dit bedrag, meer de gerechtelijke intresten vanaf 14 oktober 2003 en één derde van de kosten van het geding.

3. Als beroepsgrievan haalt appellant aan:

- dat de eerste rechter zich vergist waar hij meent dat het advies van de Raad van de Orde tegenstrijdig is en dat wel degelijk rekening werd gehouden met alle elementen, zoals zijn faam, het belang van de zaak en de gepresteerde uren;
- dat hijzelf bij de begroting van zijn ereloon wel degelijk rekening heeft gehouden met het financieel belang van de zaak en het behaalde resultaat;
- dat de eerste rechter zich vergist als hij meent dat het ereloon disproportioneel is aan het potentieel resultaat;
- dat er geen sprake van is dat geïntimeerden werden misleid door het feit dat hij voordien slechts een beperkte provisie had gevraagd.

Hij herneemt zijn vordering, strekkende tot betaling van € 8.524,32, meer de gerechtelijke intresten en de kosten van de beide instanties.

4. Geïntimeerden besluiten tot de afwijzing van het hoger beroep en de volledige bevestiging van het bestreden vonnis.

beoordeling

1. In het advies van de Raad van de Orde van Advocaten te Gent wordt terecht opgemerkt dat slechts een marginale toetsing van de staat van kosten en honoraria mogelijk is. Het advies kan bovendien ook worden bijgetreden waar wordt gesteld dat een ereloon kan worden vastgesteld volgens verschillende criteria, zoals de berekening per uur, de berekening naargelang de waarde van de zaak en de berekening per prestatie.

In casu betreft de door appellant behandelde zaak een geschil tussen geïntimeerden, als opdrachtgevers, en de architect en de aannemer van een nieuwbouw. Nadat zij waren gedagvaard door de architect in betaling van zijn ereloon, gingen geïntimeerden, die de oplevering van de werken weigerden, over tot dagvaarding van de aannemer, wegens de talrijke gebreken (alles samen geraamd op 1.000.000 BEF of 24.789,35 EUR).

De beide zaken werden samengevoegd en bij vonnis van 29 juni 1998 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel werd een deskundige aangesteld. Na expertise vorderden geïntimeerden de veroordeling van de aannemer en de architect tot betaling van een provisie van 250.000 BEF (6.197,34 EUR) en vroegen zij een aanvullend deskundigenonderzoek.

Bij vonnis van 11 april 2002 werd de vordering van geïntimeerden quasi integraal afgewezen, werden zij veroordeeld tot betaling van € 2.113,83 aan de architect en werden zij verwezen in het grootste gedeelte van de kosten van het geding. Er werd besloten geen hoger beroep in te stellen tegen deze beslissing.

2. Door appellant wordt voor zijn prestaties een ereloon van € 7.500,00 in rekening gebracht voor 70 gepresteerde uren. In het advies wordt aangenomen dat dit aantal uren met de werkelijkheid overeenstemt, hetgeen door geïntimeerden niet wordt in vraag gesteld. Op zich is ook het gehanteerd uurtarief niet overdreven.

De eerste rechter heeft evenwel terecht geoordeeld dat waar in de loop van het geding slechts een bedrag van € 3.346,56 aan provisies werd aangerekend, geïntimeerden in hun verwachtingen omtrent de totaliteit van de erelonen van appellant werden misleid.

Er zijn ter zake geen redenen om aan te nemen dat appellant zijn opdracht niet naar best vermogen heeft uitgevoerd of dat het voor geïntimeerden slecht resultaat van de procedure zou te wijten zijn aan de wijze waarop appellant hun belangen heeft verdedigd. De ervaring van appellant en zijn kennis van het bouwrecht nemen echter niet weg dat een berekening van het ereloon op grond van de gepresteerde uren niet verantwoord is omwille van de wanverhouding tussen het aldus berekend ereloon, enerzijds, en het belang van de zaak, het bekomen resultaat en de aangerekende provisies (waardoor geïntimeerden plots werden geconfronteerd met een nog te betalen bedrag, dat circa 370 % bedraagt van de provisies), anderzijds.

Het aantal aangerekende uren is weliswaar niet overdreven, maar het was niet verantwoord dit verder te laten oplopen zonder geïntimeerden ervoor te waarschuwen dat het totaal van de kosten en erelonen de provisies ruimschoots zou overtreffen en hen zo in staat te stellen te oordelen of het, rekening houdend met het verloop van de procedure en het te verwachten resultaat, de moeite loonde het geding verder te zetten. Het betreft hier een tekortkoming van appellant in zijn contractuele relatie met geïntimeerden. De eerste rechter heeft hier op een correcte wijze rekening mee gehouden, zonder zich in het kader van het erelongeschil uit te spreken over al dan niet vermeend ondeontologisch gedrag.

Dat geïntimeerden reeds jaren cliënt waren van appellant doet hier niet aan af. Bovendien kan – in strijd met hetgeen appellant voorhoudt – uit de provisieaanvragen niet worden afgeleid dat deze enkel bedoeld waren om de kosten te dekken en dus geen betrekking hadden op de vergoeding van de prestaties van appellant zelf.

In de gegeven omstandigheden heeft de eerste rechter terecht geoordeeld dat het advies van de Raad van de Orde van Advocaten niet volledig kan worden gevolgd.

Rekening houdend met alle gegevens is het hof van oordeel dat een ereloon van € 4.500,00 verantwoord en billijk is.

3. De kosten werden door de Raad van de Orde verminderd van € 4.870,88 naar € 4.370,88. Daarover bestaat geen betwisting.

Dienvolgens komt de vordering van appellant gegrond voor tot beloop van (4.500,00 + 4.370,88 - 3.346,56) € 5.524,32.

4. Gelet op het wederzijds ongelijk, en de mate ervan, dient elke partij de helft van de kosten van het geding te dragen.

OP DIE GRONDEN,

HET HOF,

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en ten dele gegrond.

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw wijzende:

Veroordeelt geïntimeerden solidair om aan appellant te betalen de som van € 5.524,32, meer de gerechtelijke intresten vanaf 14 oktober 2003.

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

Verwijst partijen ieder in de helft van de kosten van het geding, aan de zijde van appellant begroot op € 221,57 kosten dagvaarding, € 364,40 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, € 186,00 rolrecht hoger beroep en € 900,00 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep, en aan de zijde van geïntimeerden op € 900,00 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

Aldus gewezen door de **EERSTE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

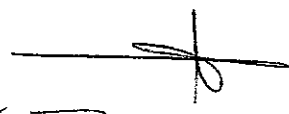
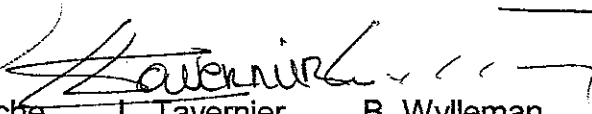
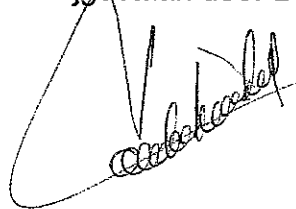
D. FLOREN, raadsheer-wnd. voorzitter,

B. WYLLEMAN, raadsheer,

L. TAVERNIER, raadsheer,

en uitgesproken door de raadsheer-wnd. voorzitter van de kamer in

openbare terechtzitting op **NEGENENTWINTIG OKTOBER**
TWEEDUIZEND EN NEGEN,
bijgestaan door D. VAN DEN DRIESSCHE, griffier.

D. Van den Driessche

L. Tavernier

B. Wylleman

D. Floren

rep.nr. 2009/7624

Aangeboden op 02 NOV. 2009
Niet te registreren;

177/1:
De e.a. inspecteur a.i.
J. VANHAEREN

